

Այլ արդ՝ ելցուք մեք և մտցուք 'ի հարկս սիրոյ և խաղաղութեան՝ ո՛չ 'ի կամաց մարմնոյ և ո՛չ 'ի կամացն ատն իշխանաց կողմնակալութենէ, այլ 'ի կամս այնմ, որում բնական բնութիւնս մարդոյ խոստովանի արդարութիւն, և ըստ սովորութեան բոլոր աշխարհի և ամենայն խոհեմ, արանց, որում կամին խաղաղութիւն խօսիլ 'ի մէջ հակառակորդաց, նոյն գունակ թողուլ պարտիմք մեք բարեգործութիւն և շարարարութիւն թագաւորաց և իշխանաց նախնեաց մերոց, զի մի ոք գովաբանեսցի երախտիս և վաստակս նախնեաց 'ի վերայ աշխարհին և ժողովրդեան Հայոց, և մի ոք անգոսնեսցի յոռի և ծուլութիւն վասակար նախնեաց մերոց իշխանաց, քանզի ամենեքեան ըստ անձին իւրեանց զոր ինչ կարացին գործել ո՛չ խնայեցին գործելոյ, այլ զոր ինչ եղև անցաւ, և այն էր բաժին մեր 'ի ներքոյ արեգական: Եւ արդ՝ իրաւունք և արդարութիւն խոստանան, զի միշտ մեք պատուելով պահիցեմք 'ի վերայ մեր անունն պատուական Հայկա՛, որ եղև սկիզբ և հռչակող անուն իւր 'ի վերայ մեր, զի աշխարհ սովաւ ծանեաւ ազգն Հայոց և անուանեցաք Հայք, և սերնդովք սորայ անուանեցաք 'ի այլ ազգէ Արմէնիանք. նաևս պատուելի ընդ մէջ մեր են Վաղարշակ Արշակունին, Աշոտ Բակրատօնին և Ռօբէնեանք միաբան սերնդովք իւրեանց, զի պահպանեցին ազգին Հայոց պահե-